Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36527
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

illorũ & mea puerilitate. Iam & q̃ p̃babant oculũ meũ
feda rabie ceci erant. & q̃ mutabant ad aliud terram
sapiebant. ego autẽ q̃ detestabar hic uera miseria. illic
falsa felicitate appetebã. S; q̃re hinc abire & illuc ire
tu sciebas ds̃ nec indicabas m̃i nec matri quę me pro
fectũ atrocit planxe. & usq; admare secuta ẽ. S; fefelli eã
uolentẽ me tenente. ut aut reuocaret aut mecũ pgeret
& finxi me amicũ nolle deserere. donec uento facto
nauigaret. Et mentitus sũ matri. & illi matri. & euasi.
q̃a & hoc dimisisti m̃i misericordiã seruans me abaquis
maris plenũ execrandis sordib; usq; ad aquã gr̃ę tuę
qua me abluto siccarentur flumina mãnoꝝ oculorũ
quib; pme cottidie tibi rigabat tra sub uultu suo. &
tam recusanti sinę me redire uix psuasi ut in loco
q̃ pxim nr̃ę naui erat memoria beati cypriani ma
neret ea nocte. S; ea nocte clanculo ego pfectus sũ.
illa autẽ mansit orando & flendo. Et q̃d aliud petebat
ds̃ m̃is tantis lacrimis ñi ut nauigare me ñ sineres.
S; tu alte ẽsulens & exaudiens cardinẽ desiderii eĩ
ñ curasti q̃d tũ petebat. ut me faceres q̃d semp pete
bat. flauit uentus & impleuit uela nra. & litus subtrax
aspectib; nris in quo mane illa insaniebat dolore.
& querelis & gemitu implebat aures tuas ẽtemp
nentes ista. cũ & me cupiditatib; meis raperes ad
finiendas ipsas cupiditates. & illi carnale desiderium
iusto dolorũ flagello uapulabat. Amabat enim secũ
p̃sentiã mea more matrũ s; multis multo amplius.
& nesciebat q̃d tu illi gaudiorũ facturus eras de
absentia mea. nesciebat. ido flebat & eiulabat.